

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że poprzez utrzymanie w mocy art. 2 Lei n.º 25/2018 de 14 de junho (ustawy nr 25/2018 z dnia 14 czerwca), która dodaje ust. 7 do art. 25 Lei 31/2009 de 3 de julho (ustawy 31/2009 z dnia 3 lipca) w brzmieniu nadanym jej przez Lei n.º 40/2015 (ustawę nr 40/2015), który to artykuł przewiduje, że „Posiadacze dyplomów uniwersyteckich w zakresie inżynierii lądowej, o których mowa w załączniku VI do dyrektywy 2005/36/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, zmienionej przez dyrektywę 2013/55/EU z dnia 20 listopada 2013 r. którzy rozpoczęli kształcenie we wskazanych tam latach akademickich i którzy wykażą, że przygotowali w rozumieniu postanowień dekretu nr 73/73 z dnia 28 lutego w okresie od 1 listopada 2009 do 1 listopada 2017 projekt architektoniczny, który został zatwierdzony przez władze miejskie, mogą przygotowywać projekty wyraźnie przewidziane we wspomnianym dekreście na przewidzianych w nim warunkach i zgodnie z obowiązującym system prawnym danej działalności, przy czym zobowiązani są oni do spełnienia obowiązków przewidzianych w niniejszej ustawie, a jeżeli jest to przewidziane, także do wykazanie ich spełnienia wobec właściwych organów administracyjnych”, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 49 ust. 1, na mocy załącznika VI i art. 9 ust. 3 dyrektywy 2005/36/WE, jak również na mocy art. 45, 49, 56 TFUE.
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Inżynierowie, których dyplomy zostały wymienione w załączniku VI do dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, nabyli prawa do przygotowywania projektów architektonicznych w całej Unii Europejskiej („prawa nabyte”). Inżynierowie posiadają prawa nabyte jedynie wówczas, gdy kształcili się najpóźniej w roku akademickim wskazanym w załączniku VI dyrektywy.

W 2018 r. Republika Portugalska przyjęła ustawę (Lei n.º 25/2018 de 14 de junho de 2018), która ograniczyła prawa nabyte przez owych inżynierów do dostępu do wykonywania zawodu architekta i do swobodnego przepływu osób. W szczególności art. 2 tej ustawy:

- a) Ogranicza prawa nabyte inżynierów lądowych, którzy rozpoczęli kształcenie w wymienionych w dyrektywie latach akademickich – np. wyłączając możliwość wykonywania praw nabytych przez wszystkich inżynierów lądowych, którzy zdobyli wykształcenie we wcześniejszych latach akademickich; i
- b) Wymaga w dyskryminujący sposób, bez żadnego oparcia w dyrektywie, aby dla sporządzania projektów architektonicznych, dany inżynier lądowy sporządził w okresie od 1 listopada 2009 r. do 1 listopada 2017 r. projekt architektoniczny, który został zatwierdzony przez władze miejskie. Ów wymóg jest szczególnie trudny do spełnienia, ponieważ od 2015 r. lokalne władze portugalskie systematycznie odrzucają projekty architektoniczne przedstawione przez inżynierów korzystających z prawa nabytych na podstawie dyrektywy 2005/36/WE.

W dniu 24 stycznia 2019 r. Komisja wysłała wezwanie do usunięcia uchybienia do Republiki Portugalskiej. W konsekwencji wystosowano uzasadnioną opinię do Republiki Portugalskiej w dniu 29 lutego 2020 r., na którą Republika Portugalska nie udzieliła odpowiedzi.

(1) Dz.U. 2005, L 255, s. 22.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 26 października 2022 r. w sprawie T-273/21, The Bazooka Companies/EUIPO, wniesione w dniu 23 grudnia 2022 r. przez Trebora Roberta Bilkiewicza

(Sprawa C-783/22 P)

(2023/C 94/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Trebor Robert Bilkiewicz (przedstawiciel: P. Ratnicki-Kiczka, adwokat)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Bazooka Companies, Inc.

Postanowieniem z dnia 2 lutego 2023 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i obciążył wnoszącego odwołanie jego własnymi kosztami.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 28 grudnia 2022 r. – R GmbH/Bürgermeister der Landeshauptstadt Innsbruck

(Sprawa C-790/22)

(2023/C 94/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: R GmbH

Druga strona postępowania: Bürgermeister der Landeshauptstadt Innsbruck

Pytania prejudycjalne

1) Czy wykładni art. 14 ust. 2 lit. b) w związku z ust. 5) rozporządzenia (WE) nr 178/2002 ⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu lub wykładni na poziomie państwa członkowskiego, w myśl których środki spożywcze należy uznać za nienadające się do spożycia przez ludzi, jeżeli nie jest zagwarantowana możliwość ich zastosowania zgodnie z przeznaczeniem, przy czym nie muszą występować wskazane w art. 14 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 powody, dla których środek spożywczy nie może być spożywany przez ludzi (zanieczyszczenie, zarówno przez czynniki obce, jak i w inny sposób, czy też z powodu gnicia, psucia się lub rozkładu)?

W wypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej:

2) Czy wykładni art. 14 ust. 2 lit. b) w związku z ust. 5) rozporządzenia (WE) nr 178/2002 należy dokonywać w ten sposób, że powinno się uznać, iż środek spożywczy nie nadaje się do spożycia przez ludzi, jeżeli jego zgodne z przeznaczeniem spożycie prowadzi do bardzo dużego (w przypadku średniego dorosłego o masie ciała na poziomie 70 kg – pięciokrotnego) przekroczenia wartości akceptowanego dziennego spożycia, ustalonej przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności w ramach oceny dodatku do żywności (zawartego w środku spożywczym)?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria (Węgry) w dniu 2 stycznia 2023 r. – X/Agrárminiszter

(Sprawa C-6/23 Baramlay) ⁽¹⁾

(2023/C 94/29)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: X

Druga strona postępowania: Agrárminiszter